

REPUBLIKA E KOSOVËS - REPUBLIKA KOSOVO - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
USTAVNI SUD
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, dana 6. januar 2023. godine
Ref.br.:RK 2103/22

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI151/22

Podnosilac

Celal Bütüç

Ocena ustavnosti
Odluke Žalbene Komisije za Državljanstvo
Ministarstva unutrašnjih poslova br.32/2022 od 26. maja 2022. godine

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija i
Nexhmi Rexhepi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Celal Bütüç sa mestom stanovanja u Izmiru, Republika Turska (u daljem tekstu: podnosilac zahteva).

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava odluku Žalbene Komisije za Državljanstvo Ministarstva unutrašnjih poslova [br. 32/2022] od 26. maja 2022. godine, (u daljem tekstu: Žalbena Komisija MUP-a).

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporene Odluke, kojom se, po navodima podnosioca zahteva, povređuju njegova osnovna prava i slobode koje su zagarantovane članom 3 [Jednakost pred zakonom], članom 14 [Državljanstvo] i članom 24 [Jednakost pred zakonom] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na stavovima 1 i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članovima 22. [Procesuiranje podnesaka], i 47. [Individualni zahtevi] Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilima 32. [Podnošenje podnesaka i odgovora] i 56. [Zahtev za uvođenje privremenih mera] Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik o Radu).

Postupak pred Ustavnim Sudom

5. Dana 10. oktobra 2022. godine, Ustavni sud Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud) je primio zahtev podnosioca zahteva koji je isti podneo putem pošte dana 4. oktobra 2022. godine.
6. Dana 26. oktobra 2022. godine, Predsednica Suda je odlukom [br. GJSH.KI151/22] imenovala sudiju Nexhmi Rexhepi za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Bajram Ljatifi (predsedavajući), Safet Hoxha i Radomir Laban (članovi).
7. Dana 13. oktobra 2022. godine, Sud je obavestio podnosioca zahteva o registraciji zahteva. Sud je takođe zatražio od njega da on naglasi koji je to akt javnog organa koji on osporava i da pridruži zadnju odluku koju osporava zajedno sa svim drugim odlukama.
8. Dana 14. oktobra, odnosno 17. oktobra 2022. godine, Sud je primio zatražene informacije koje je podneo podnosilac zahteva a putem elektronske pošte.
9. Dana 13. decembra 2022. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno je preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

10. Iz spisa predmeta proizilazi da je dana 14. decembra 2016. godine, Odeljenje za Državljanstvo, Azil i Migraciju (ODAM) u okviru Ministarstva unutrašnjih poslova (u daljem tekstu: Odeljenje za Državljanstvo) u odluci [br. 4802/16] odbilo zahtev podnosioca zahteva za dobijanje državljanstva Republike Kosovo putem naturalizacije.
11. Neutvrđenog dana, protiv ovog rešenja, podnosilac zahteva je uložio žalbu Žalbenoj komisiji Ministarstva unutrašnjih poslova, kao drugostepenom organu Ministarstva unutrašnjih poslova.

12. Dana 7. februara 2017. godine, Žalbena komisija Ministarstva unutrašnjih poslova je odlukom [br. 83/2017] odbila žalbu podnosioca zahteva i ostavila je na snazi odluku [br. 4802/16] Odeljenja za državljanstvo od 14. decembra 2016. godine. Potonja je ocenila da podnosilac zahteva nije pružio dovoljno dokaza za ispunjavanje zakonskih uslova za dobijanje državljanstva definisanih članom 16 (Naturalizacija pripadnika dijaspore Republike Kosovo) Zakona br. 04/L-215. o državljanstvu Kosova (u daljem tekstu: Zakon o državljanstvu).
13. Podnosilac zahteva je neutvrđenog dana podneo tužbeni zahtev Osnovnom sudu u Prištini, Odeljenju za administrativne poslove (u daljem tekstu: Osnovni sud).
14. Dana 14. novembra 2019. godine, Osnovni sud je u Presudi [A. br. 2126/19], odbio tužbeni zahtev podnosioca zahteva kao neosnovan. Potonji je utvrdio da iz dokazanih činjenica u upravnom postupku, podnosilac predstavke nije pružio konkretne dokaze da: (i) je redovno boravio u Republici Kosovo pet (5) godina; i (ii) da poseduje važeću boravišnu dozvolu, kriterijume koji su definisani članom 16. stav 2. i 3. Zakona o državljanstvu.
15. U nastavku obrazloženja, Osnovni sud je takođe na osnovu člana 16 (Dokazi o bliskim porodičnim vezama) Administrativnog uputstva br. 04/2014 o postupku za dobijanje državljanstva Republike Kosovo [sada stavljeno van snage Administrativnim uputstvom br. 05/2020. o kriterijumima i postupcima za dobijanje državljanstva Republike Kosovo] utvrdio da: *“Kao dokaz bliskih ekonomskih i porodičnih veza sa Republikom Kosovo smatra se jedan od sledećih kriterijuma: 1.1 Reference lica koja žive na Kosovu i koja su u stanju da dokažu bliske porodične veze; 1.2. Dokazi da poseduju nekretninu u Republici Kosovo ili neku privrednu delatnost.“, a koji se ne nalaze u dosijeu prijave podnosioca zahteva.”*
16. Dana 16. januara 2020. godine, podnosilac zahteva je protiv presude Osnovnog suda [A. br. 2126/19] uložio žalbu Apelacionom sudu zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, kao i zbog pogrešne primene materijalnog prava, sa predlogom da Apelacioni sud osporenu presudu Osnovnog suda u celosti poništi i predmet vrati ovom sudu na ponovno suđenje.
17. Dana 19. aprila 2022. godine, Apelacioni sud je presudom [AA. br.123/2020]: (i) usvojio žalbu podnosioca predstavke kao osnovanu; (ii) poništio je presudu [A. br. 2126/19] Osnovnog suda; i (iii) poništio je Rešenje [br. 83/17] od 7. februara 2017. godine Žalbene komisije Ministarstva unutrašnjih poslova i vratio predmet istom na ponovno razmatranje i ponovno odlučivanje.
18. Apelacioni sud je utvrdio da je presuda Osnovnog suda: (i) obuhvaćena bitnim povredama odredaba parničnog postupka, odnosno člana 182. stav 2. tačka (n), člana 183. i 184. Zakona br. 03/006 o parničnom postupku; (ii) da činjenično stanje nije pravilno utvrđeno; i da, kao posledica toga (iii) materijalno pravo je takođe pogrešno primenjeno
19. Apelacioni sud je istakao da su Žalbena komisija MUP-a, kao i Osnovni sud, na pogrešan način primenili materijalno pravo, jer je, prema njemu, podnosilac zahteva kada je podneo svoj zahtev za državljanstvo, isti je podnet na osnovu toga što je rođen na Kosovu kao i da su mu oba roditelja u vreme rođenja bili državljani Kosova.

20. Apelacioni sud je svojom presudom obavezao Žalbenu komisiju Ministarstva unutrašnjih poslova da tokom ponovnog razmatranja, oceni zahtev podnosioca u skladu sa članom 5. stav 1. tačka 1. i članom 6. stav 1. Zakona o državljanstvu, budući da je po oceni ovog suda podnosilac zahteva tražio priznanje ovog prava upravo na osnovu ovih odredbi. Nakon toga, Apelacioni sud je obavezao Žalbenu komisiju Ministarstva unutrašnjih poslova da u roku od trideset (30) dana od dana prijema ove presude donese drugo rešenje u skladu sa „zapažanjima, sugestijama i pravnim stavovima ovog suda u vezi sa postupkom i činjeničnim stanjem predmeta.”
21. Dana 26. maja 2022. godine, Žalbena komisija Ministarstva unutrašnjih poslova je osporenom odlukom [br. 32/2022] odbila žalbu podnosioca kao neosnovanu i potvrdila rešenje Odeljenja za državljanstvo [br. 4806/16] od 14.12.2016. godine.
22. Ovom odlukom, Žalbena komisija Ministarstva unutrašnjih poslova je utvrdila da podnosilac zahteva nije ispunio zakonski uslov za dobijanje državljanstva Republike Kosovo naturalizacijom kao pripadnik dijaspore kako je to i definisano članom 16. Zakona o državljanstvu, i podstavom 7 stava 2 člana 15 (Sticanje državljanstva pripadnika dijaspore Republike Kosovo) i podstavom 1 stava 1 člana 16 (Dokaz o bliskim porodičnim i ekonomskim vezama) Administrativnog uputstva br. 05./2020 za kriterijume i procedure za dobijanje državljanstva Republike Kosovo. Takođe, ista Komisija je utvrdila da podnosilac nije ispunjavao ni kriterijume definisane stavom 1. člana 6. (Sticanje državljanstva rođenjem po osnovu porekla) Zakona o državljanstvu.
23. Odlukom Žalbene komisije Ministarstva unutrašnjih poslova, podnosilac zahteva je upućen da protiv ovog rešenja može pokrenuti upravni spor kod nadležnog suda. Iz spisa predmeta ne proizilazi da je podnosilac zahteva pokrenuo ili koristio druge pravne lekove protiv navedenog Rešenja Žalbene komisije Ministarstva unutrašnjih poslova od 26.05.2022. godine.

Navodi podnosioca zahteva

24. Podnosilac zahteva tvrdi da je Odluka Žalbene Komisije MUP-a [br. 32/2022] od 26. maja 2022. godine, koja se tiče postupka dobijanja državljanstva Republike Kosovo putem naturalizacije, doneta uz povredu njegovih ustavnih prava i sloboda koje su zagarantovane članovima 3 [Jednakost pred zakonom], 14 [Državljanstvo] i 24 [Jednakost pred zakonom] Ustava.
25. Podnosilac zahteva je naglasio da mu je nepravедno odbijen zahtev za državljanstvo, pošto je ispunjavao sve uslove propisane Zakonom br. 03/L-034 o državljanstvu Kosova, dodajući da su i on i njegovi roditelji rođeni na Kosovu.
26. Sud primećuje da je Zakon br. 03/L-034 o Državljanstvu Kosova, koji je objavljen dana 2. juna 2008. godine, na koji se poziva podnosilac zahteva u svojim tvrdnjama, stavljen van snage Zakonom na snazi br. 04/L-215 o Državljanstvu Kosova.
27. Na kraju, podnosilac zahteva tvrdi da su svi njegovi dokumenti ispravni kao i da nema nikakvih nedostataka.

Relevantne ustavne i zakonske odredbe

USTAV REPUBLIKE KOSOVO

Član 3 [Jednakost pred zakonom]

1. Republika Kosovo je multietničko društvo, koje se sastoji od Albanaca i ostalih zajednica, kojom se upravlja na demokratski način, poštujući vladavinu zakona, preko zakonodavnih, izvršnih i pravosudnih institucija.

2. Sprovođenje javne vlasti u Republici Kosovo se zasniva na načelu jednakosti svih građana pred zakonom i poštovanju međunarodno priznatih prava i osnovnih sloboda, kao i zaštiti prava i učešća svih zajednica i njihovih pripadnika.

Član 14 **[Državljanstvo]**

Sticanje i gubitak prava na državljanstvo Republike Kosovo se reguliše zakonom.

Član 24 **[Jednakost pred zakonom]**

1. Pred zakonom su svi jednaki. Svako ima pravo na jednaku zakonsku zaštitu, bez diskriminacije.

2. Niko se ne sme diskriminisati na osnovu rase, boje, pola, jezika, veroispovesti, političkog ili nekog drugog uverenja, nacionalnog ili društvenog porekla, veze sa nekom zajednicom, imovine, ekonomskog ili socijalnog stanja, seksualnog opredeljenja, rođenja, ograničene sposobnosti ili nekog drugog ličnog statusa.

3. Načelo jednakosti pred zakonom ne sprečava sprovođenje i usvajanje privremenih mera, neophodnih za zaštitu i napredak prava pojedinaca i grupa koje nisu jednake. Takve mere se mogu sprovesti samo do ostvarenja cilja radi kojeg su uspostavljene.

ZAKON BR.04/L-215 O DRŽAVLJANSTVU KOSOVA

Član 5 **Načini sticanja državljanstva**

1. Državljanstvo Republike Kosova se dobija:

1.1. rođenjem;

1.2. adaptacijom;

1.3. naturalizacijom;

1.4. na osnovu međunarodnog sporazuma;

1.5. na osnovi člana 31 i člana 32 ovog zakona.

Član 6 **Sticanje državljanstva rođenjem na osnovi porekla**

1. Dete rođeno državljanin Republike Kosovo je, ako se u vreme rođenja deteta oba roditelja su državljani Republike Kosova.

2. Ako u vreme rođenja deteta samo jedan od roditelja ima državljanstvo Kosova, dete dobija državljanstvo Kosova rođenjem, u sledećim slučajevima:

2.1. dete je rođeno na teritoriji Republike Kosova;

2.2. dete je rođeno van teritorije Republike Kosova, drugi roditelj je nepoznatog državljanstva ili je bez državljanstva;

2.3. . dete koje je rođeno van teritorije Republike Kosovo, a roditelj ima drugo državljanstvo, ali i roditelji se slažu u pisanoj formi da dete stiče državljanstvo Republike Kosova. Pravo iz ove odredbe treba da se izvrši pre nego što dete navrši

četrnaest (14) godina. U odsustvu pristanka roditelja dete stiče državljanstvo Republike Kosovo, ako kao posledica to dete ostaje bez državljanstva.

Član 16

Naturalizacija pripadnika Kosovske diaspore

1. Pripadnik Kosovske diaspore dobija državljanstvo Republike Kosova na osnovu svog zahteva i ako ne ispunjava uslove određene u članu 10, stav 1, ovog zakona.
2. Pripadnik diaspore Republike Kosova smatra se svaka osoba koja ima zakonski i redovan boravak van Republike Kosova ali koja potvrdi da je rođena u Republici Kosova i da ima bliske porodične i ekonomske veze u Republici Kosova.
3. Pripadnik diaspore Republike Kosova se smatra i svaka osoba koja je naslednik jedne generacije osobe na koju se odnosi stav 2 i koja može dokazati da on/ona održava porodične veze u Republici Kosova.
4. Kriterijumi za utvrđivanje uskih porodičnih i ekonomskih veza prema stavu 2 i 3 ovog člana određuje odgovorni organ sa podzakonskim aktom.

ADMINISTRATIVNO UPUTSTVO BR. 05/2020 O KRITERIJUMIMA I PROCEDURAMA STICAJA DRŽAVLJANSTVA REPUBLIKE KOSOVO

Član 15

Sticanje državljanstva za pripadnike diaspore Republike Kosovo

1. Zahtev za sticanje državljanstva od strane pripadnika diaspore se za punoletno lice, podnosi lično a za maloletno lice preko jednog od roditelja, u jednoj od kancelarija za konzularne usluge Republike Kosovo ili u jednoj od KCS na Kosovu.
2. Zahtevu iz stava 1 ovog člana, za punoletno lice treba priložiti sledeće dokumente:
 - 2.1. izvod iz registra rođenih Republike Kosovo, ukoliko je rođeno na Kosovu, ili izvod iz matične knjige rođenih države u kojoj je rođen/a;
 - 2.2. izvod iz registra venčanih, ako je u braku;
 - 2.3. dokument o porodičnoj zajednici ili neki drugi istovetni dokument koji dokazuje da je najmanje jedan od roditelja rođen u Republici Kosovo;
 - 2.4. izvod iz registra rođenih roditelja izdat u RK, za direktne potomke
 - 2.5. kopija važećeg identifikacionog dokumenta sa fotografijom koja je jasno vidljiva;
 - 2.6. potvrda o prebivalištu u državi u kojoj živi;
 - 2.7. dokaz o prebivalištu u Republici Kosovo;
 - 2.8. potvrda da on/ona nema krivični slučaj koji izdaje Policija Kosova i potvrda od nadležnog suda Republike Kosova da on/ona nisu pod krivičnom istragom i da nije osuđen/a za neko krivično delo, kao i od nadležnog organa strane države čiji je podnosilac zahteva državljanin i države u kojoj je podnosilac zahteva imao poslednje prebivalište, ne stariji od 6 meseci.
 - 2.9. izjava pod zakletvom u pisanom obliku, kojom priznaje ustavni i pravni poredak Republike Kosovo prema aneksu 3.
3. Zahtevu iz stava 1 ovog člana, za maloletnika treba priložiti sledeće dokumente:
 - 3.1. za maloletnu decu, pisana saglasnost roditelja, overena kod javnog beležnika;
 - 3.2. izvod iz registra rođenih iz države u kojoj je maloletnik rođen;
 - 3.3. kopija važećeg identifikacionog dokumenta sa fotografijom koja je jasno vidljiva;

3.4. za decu uzrasta između 14 i 18 godina, potvrda da on/ona nema krivični slučaj koje se izdava Policija Kosova i potvrda od nadležnog suda Republike Kosova da on/ona nema u toku krivično istraživanje i da nije osuđen/a za neko krivično delo, kao i od nadležnog organa strane države čiji je podnosilac zahteva državljanin i države u kojoj je podnosilac zahteva imao poslednje prebivalište, ne stariji od 6 meseci.

3.5. važeći identifikacioni dokument sa fotografijom za oba roditelja;

3.6. saglasnost deteta uzrasta od 14 do 18 godina prema aneksu 2.

Član 16

Dokaz bliskih porodičnih i ekonomskih veza

1. Za pripadnika dijaspore, prema članu 15. ovog Administrativnog uputstva, jedan od sledećih kriterijuma se smatra dokazom bliskih porodičnih veza sa Republikom Kosova:

1.1. izjava člana porodice pred javnim beležnikom, koji je u mogućnosti da dokaže blisku porodičnu vezu podnosioca zahteva sa njegovim pretkom;

1.2. dokaz da je u braku sa državljaninom/kom Republike Kosovo.

2. Za pripadnika dijaspore, prema članu 15. ovog Administrativnog uputstva, jedan od sledećih kriterijuma se smatra dokazom bliskih ekonomskih veza sa Republikom Kosova:

2.1. dokaz da poseduje nepokretnu imovinu u Republici Kosovo;

2.2. aktivne ekonomske ili poslovne aktivnosti.

3. Izuzetno, pripadnik dijaspore, koji je potomak unutar jedne generacije, treba da dokaže samo održavanje bliskih porodičnih veza iz stava 1. ovog člana.

Ocena prihvatljivosti zahteva

28. Sud pre svega razmatra da li su ispunjeni uslovi o prihvatljivosti, propisani Ustavom i dalje navedeni Zakonom i predviđeni Poslovníkom o radu. S tim u vezi, na osnovu stava 1 člana 113 [Jurisdikcija i Ovlašćene strane] Ustava, Sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način. Sa druge strane, na osnovu stava 7 istog tog člana Ustava, Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.
29. Sud se, nakon toga, poziva i na uslove prihvatljivosti koji su dalje propisani u Zakonu. S tim u vezi, na osnovu stava 1 člana 47 (individualni zahtevi), svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ. Prema stavu 2 ovog Istog člana, osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva.
30. Što se tiče ispunjenja ovih uslova, Sud prvenstveno naglašava da je podnosilac zahteva ovlašćena strana koja osporava jedan akt javnog organa, odnosno Odluku žalbene komisije MUP-a [br. 32/2022] od 26. maja 2022. godine. Pored toga, u nastavku će sud utvrditi da li je podnosilac zahteva ispunio uslov iscrpljenja pravnih sredstava koja su propisana zakonom, kako je to i zatraženo u stavu 7 člana 113 Ustava, stavu 2 člana 47 Zakona i tački (b) stava (1) pravila 39 (Kriterijum o prihvatljivosti) Poslovníka o Radu.

31. Sud prvenstveno primećuje da je podnosilac zahteva uložio žalbu pred Žalbenom Komisijom MUP-a a protiv Odluke Odeljenja za državljanstvo [br. 4802/16] od 14. decembra 2016. godine, kojom je njegov zahtev za državljanstvo Kosova bio odbijen. Kao posledica ovoga, podnosilac zahteva je podneo administrativnu tužbu pred Osnovnim sudom, koja je u Presudi [A. br. 2126/19] od 14. novembra 2019. godine bila odbijena kao neosnovana. Nakon toga, podnosilac zahteva je protiv Presude Osnovnog suda uložio žalbu pred Apelacionim sudom, a potomji je u Presudi [AA. br. 123/2020] od 19. aprila 2022. godine usvojio žalbu podnosioca zahteva i ponovno je vratio predmet na ponovno odlučivanje pred Žalbenom komisijom MUP-a. Potonja je, u odluci [br. 32/2022] od 26. maja odbila žalbu podnosioca zahteva, upućujući ga na sudski postupak.
32. Iz spisa predmeta Sud primećuje da podnosilac zahteva nije iskoristio svoje pravo da podnese tužbu za upravni postupak pred Osnovnim Sudom.
33. S tim u vezi, Sud podseća da pravilo o iscrpljenju pravnih sredstava, na osnovu člana 113.7 Ustava, člana 47. Zakona i tačke (b) stava (1) pravila 39 Poslovnika o Radu, obavezuje fizička i pravna lica koja žele da podnesu njihove slučajeve pred Ustavnim Sudom da prvenstveno iskoriste efektivna pravna sredstva koja su dostupna, a protiv osporene odluke.
34. Kriterijumi procene da li je obaveza iscrpljivanja svih „efektivnih“ pravnih sredstava ispunjena, dobro su navedeni u sudskoj praksi Evropskog Suda za Ljudska Prava (u daljem tekstu: ESLJP), u skladu sa kojom je Sud, na osnovu člana 53 [Tumačenje odredbi Ljudskih prava], obavezan da tumači prava i osnovne slobode koje su zagarantovane Ustavom. Ista načela su takođe navedena i u sudskoj praksi Suda, uključujući, ali ne ograničavajući se na slučajeve Suda KI211/19, podnosilac zahteva *Hashim Gashi, Seladin Isufi, B.K., H.Z., M.H., R.S., R.E., S.O., S.H., H.I., N.S., S.I., i S.R.* rešenje o neprihvatljivosti od 11. novembra 2020. godine; KI43/20 podnosilac zahteva *Fitore Sadikaj*, rešenje o neprihvatljivosti od 31. avgusta 2020. godine; i KI42/20 podnosilac zahteva *Armend Hamiti*, rešenje o neprihvatljivosti od 31. avgusta 2020. godine.
35. Kao što je objašnjeno kroz gore navedene slučajeve, svrha i opravdanost obaveze iscrpljivanja pravnih lekova ili pravilo iscrpljivanja je da se nadležnim organima, pre svega redovnim sudovima, pruži mogućnost da spreče ili isprave navodne povrede Ustava. Zasnovan je na pretpostavci sadržanoj u članu 32 [Pravo na pravno sredstvo] Ustava i članu 13 (Pravo na delotvorni pravni lek) EKLJP, da pravni poredak Republike Kosovo obezbeđuje delotvorno sredstvo za zaštitu prava i osnovnih sloboda koje su zagarantovane Ustavom (vidi slučajeve Suda KI43/20, citirano iznad, stav 37; i KI42/20, citirano iznad, stav 44; vidi takođe slučaj ESLjP-a, *Aksoy protiv Turske*, br. 21987/93, Presuda od 18. decembra 1996. godine, stav 51).
36. Samim tim, Sud dolazi do zaključka da se zahtev podnosioca zahteva treba proglasiti neprihvatljivim, zbog toga što podnosilac zahteva nije iscrpeo pravna sredstva u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 47 Zakona kao i u skladu sa pravilom 39 (1) (b) Poslovnika o radu.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 47 Zakona i u skladu sa pravilima 39 (1) (b) Poslovnika o radu, dana 13. decembra 2022. godine, jednoglasno,

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovo rešenje stranama;
- III. DA OBJAVI ovo rešenje odluku u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- IV. Ovo rešenje stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Nexhmi Rexhepi

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka-Nimani